

Kiinan seurakunnan uusi tuleminen:

Siihen vaikutti voimakkaasti

Rohkea julistaja Zhang Rongliang.

Hän on syntynyt 23.3.1951.

Hän on kotoisin hyvin köyhästä paikasta.

Hän kuuli evankeliumin isoisänsä veljeltä, joka oli ottanut evankeliumin vastaan 1933.

Zhang itse kertoo: - Kolmekymmentä vuotta myöhemmin, kun oli 12 vuotias hän kertoi minulle, että Jeesus on kuollut mi-

nun syntieni tähden. Jeesus on ristillä sovittanut kaikki syntini.

Näin minulle avautui tie taivaaseen ja iankaikkiseen elämään. Tulin uskoon ja otin evankeliumin vastaan.

Siihen aikaan kristittyjä oli hyvin vähän. Ihmiset palvoivat enemmän näkyviä epäjumalia. Heidän oli vaikea uskoa Jumalaan jota he eivät näe. He ihmettelivät, että kun Jeesus on ristillä kuollut, niin kuinka Hän voi ihmisiä auttaa? Yleisesti ajateltiin, että kuinka tallainen Jumala voi ketään auttaa, joka on kuollut? Siihen aikaan ei vielä ollut varsinaisia vainoja. Kysymys oli enemmän siitä, että kristinusko koettiin vieraana kulttuurina. Kristinuskoa pidettiin länsimaisena asiana ja siksi sitä ei hyväksytty. Raamattua oli hyvin vaikea saada. Raamattu koettiin vääräksi kirjaksi ja siksi sitä ei painettu Kiinassa. Sitä oli hyvin vaikea saada mistään. Maan hallituksen tavoite oli hävittää kaikki Raamatut.

Kun tulin uskoon se valtasi koko sydämeni. Aloin kertoa aarteistani ja uskon merkityksestä muille. Ensimmäisen vuoden aikana sain johdattaa neljä ihmistä Kristuksen sisäiseen tuntemiseen. Yleisesti ottaen ihmisten ei ollut helppo ottaa vastaan evankeliumia. Oli helpompi johdattaa ensin omat sukulaiset Kristuksen tuntemiseen. Heidän kanssaan me olimme jo tuttuja ja muutenkin päivittäin tekemisissä. Kulttuurivallankumous ei ollut silloin vielä alkanut. Siksi hallitus ei hyökännyt voimakkaasti minua vastaan. Toimin silloin kommunistipuolueen jäsenenä ja tein työtä maani hyväksi.

Avainmedian video

Kukaan ei häirinnyt minua. Ongelmat alkoivat, kun puolueelle selvisi, että olen kristitty ja julistan evankeliumia. Palvelin maatani kommunistipuolueen jäsenenä. Ajoin oman alueeni asioita eri tavoin eteenpäin. Puolueessa nähtiin, että minussa oli potentiaalia. Sain koko ajan vaativampia tehtäviä. Ylenin puolueessa kansalliselle huipputasolle. Olin yhtä aikaa onnellinen uskostani ja että voi palvella kansaani.

Eräs vanhimmistoveri ehdotti, että kävisin kasteella. Olin onnellinen, kun sain käydä kasteella. Koin kastekokouksessa voimakasta yhteyttä Kristukseen. Tunsin, että nyt minulla on uusi elämä Kristuksen yhteydessä ja että haluan antaa hänelle koko elämäni.

Silloin minusta tuli henkilö, jota puolue ei enää toivottanut tervetulleeksi.

Kasteen jälkeen aloin kertoa ihmisille Jeesuksesta. Myös puolueen paikallisjäsenet saivat tietää, että olen kristitty. Kun puoluevirveilijät saivat tietää uskostani, he sanoivat ettei se haittaa. Nuorille tulee kaikenlaisia ajatuksia: - Mene kotiin ja muuta mielesi ja ajatuksesi. Niinpä palasin kotiini ja ajattelin uskoani. Mietin mitä setäni oli minulle opettanut: - Kuinka ihmisten tulee kuulla evankeliumi Jumalan rakkaudesta ja kuinka heidän tulee tehdä parannus ja alkaa elää kristuksen yhteydessä. **Palattuani kerroin puoluevirveilijälle, että aion pitää kiinni uskostani ja seurata Jeesusta.** Hän sanoi, että en voi olla enää puolueen virveilija, koska olet nyt saarnaaja. Ei puoluevirveilija voi olla kristitty ja saarnaaja. Kommunistipuolueen virveilija ei voi uskoa tällaisiin taruihin. Virveilijan täytyy olla antautunut puolueen asialle.

Sinun tulee valita: oletko puolueen virveilija vai palveletko tällaista liikettä.

Kun palasin kotiin, polvistuin ja luovutin elämäni Herralle. Hän on kallein aarteeni. Olen matkalla taivaaseen koska Jeesus on minun pelastajani! Hänen kanssaan elämäni on hyvää. Onko minulla maailmassa hyvää ystävää. Maailmassa ystäviä tulee ja menee. Jeesus on sittenkin minun paras ystäväni. Hän on kuollut minun tähteni. Tätä miettiessäni päätin, että **haluan palvella elävää Jumalaa ja elää Hänen yhteydessään.**

Kun olin siinä Hänen edessään Pyhä Henki puhui minulle psalmin sanoilla: ”Vaikka minulle sanottaisiin tai annettaisiin mitä tahansa, sitä ei voi verrata Kristuksen rakkauteen tai Hänen huolenpitoonsa minua kohtaan.” Mikään ei voi erottaa minua – ei ihmiset tavara tai asema Jumalan rakkaudesta. Sain Jumalan edessä varmuuden, että Jeesus on minun elämäni ensimmäisellä sijalla.

Kirjoitin henkilökohtaisen todistuksen. Vein todistuksen paikalliselle puolueen johtajalle. Hän kysyi: - Onko tämä viimeinen sanani asiasta? Vastasin, että kyllä on. Siitä hetkestä alkoi todellinen elämäni Jeesuksen kanssa. Lähdin Jeesuksen ristin juurelta omaa ristiäni kantamaan yhdessä Hänen kanssaan.

Mao oli Kiinan jumala!

Kommunistit pitivät Maota jumalana

Kommunistit pitivät puhemies Mao jumalana. He sanoivat Mao on jumala! He syyttivät minua, kun en pitänyt Maota jumalana, vaan jotain toista. Tällä tavalla he ahdistivat minua ja koettivat saada minua luopumaan Jumalasta. Vastasin heille: Jeesus on elämän Herra ja Hän on myös minun Herrani. Siitä alkoi selkeästi elämäni Jeesuksen seurassa. Muu on roskaa Jeesuksen tuntemisen rinnalla.

Jonkin ajan kuluttua todistuksen antamisen jälkeen minut pidätettiin. Koti tutkittiin, koska he halusivat löytää Raamattuni. Raamattua ei löytynyt, mutta he löysivät käsin kirjoitetun hengellisen lauluvihkon. He näyttivät vihkoa minulle ja kysyivät mistä olen sen saanut? Sanoin olen ne itse kirjoittanut. He eivät uskooneet ja sanoivat ettet voi tuollaisia itse kirjoittaa.

Ensimmäinen tuomio oli 29 päivää.

Minulta kysyttiin keneltä olet ne laulut saanut? He koettivat saada minua ilmi-antamaan sen: - keneltä laulut olen oppinut. En halunnut olla Juudas, joka ilmi-antaa veljensä. He painostivat kertomaan sen, kuka lauluvihkon oli kirjoittanut. Väitin heille koko ajan, että olen sen itse tehnyt. He sanoivat: Tunnet me sinut ja tiedämme mitä sinä osaat. Olet käynyt vain vähän kouluja, et sinä osaa tällaisia kirjoittaa.

He eivät uskoneet minua vaan painostivat minua, valvottivat ja pitivät nälässä. Olin maininnut yhden nimen ja häntä lähdettiin etsimään. Seuraavana päivänä he palasivat kiukkuisina ja vihaa uhkuen. He sanoivat: Tämä mies jota me etsimme on ollut kuolleena jo kolme vuotta. Vastasi heille että näin on, mutta kolme vuotta sitten opin ne laulut häneltä

Oman maakuntani alueella evankeliumia julistettiin vähän. Siksi päätin itse lähteä julistamaan. Hallitus ei tietenkään siitä pitänyt ja minä olin se joka evankeliumia levitti.

Vuoden 1970 toukokuussa minut jälleen pidätettiin. Minusta todella haluttiin puristaa ulos heidän mystisinä pitämänsä ajatukset. He halusivat kiduttaa minut kuoliaaksi.. He eivät halunneet tappaa yhdellä laukauksella. Minun ei annettu nukkua eikä ruokaa. Lisäksi minun piti tehdä raskasta työtä. Minua hakkattiin, kidutettiin, aivopestiin ja painostettiin voimakkaasti. Sillä ei ollut väliä kuina kauan olisin vankilassa. Tarkoituksena heillä oli etten koskaan pääse elävänä ulos vankilasta, vaan tapetaan kiduttamalla. Tilanne oli kannaltani mahdoton. —Jeesus ei meitä jätä! Hän kuuli rukoukseni. Rukoilin Herra tuskissani ja kivuissa ja hoiti minun henkeäni. Rukoilin Herraa Psalmin 115 sanoilla : Eivät kuolleet ylistä Herraä eikä kukaan hiljaisuuteen astuneet. Tällä rukouksella vetosin Herraan, en voi Sinua kuolleena ylistää. Auta minut pois täältä, että voin Sinua kiittää. Armahda minua ja päästä minut pois täältä. Tulevaisuuteni on edessäpäin. Jumala kuuli rukoukseni ja sydämässäni yhdyn psalmin 9 sanoihin. Katso kuinka vihamieheni minua vaivaavat. Sinä nostat minut kuoleman porteista. Kaikki Sinun ylistettävät tekosi. Kyllä Jumala kuuli rukoukseni.

Vallankumouksen pyörteissä tilanne muuttui. Mao Dongingin vaimo päätti, että hän tuhoaa kaiken kristillisyyden ja tappaa kahden vuoden aikana kaikki uskovat ja hävittää kristinuskon maailmasta.

Niin kaikki jotka rakastivat Jeesusta joutuivat vankilaan. Mao Zedongin vaimo halusi muuttaa Kiinan täysin. Kiinan koko seurakunta oli kuin haudassa. Huisimme Jumalaa: - Pelasta meidät! Jumala kuuli rukouksemme.

Tuli aika että se, joka halusi tuhota maamme kuoli itse. Jumala elää ja seurakunta sai nousta ylös. Kahden vuoden aikana seurakunta yritettiin tuhota.

70-luvulla seurakunta nousi ylös ja alkoi julistaa voimakkaasti evankeliumia. Samalla koko maamme historia muuttui, kun Mao kuoli 1976. Kristityt pääsivät vapaaksi vankiloista. Pääsimme vapaasti kertomaan ihmisille Jumalan rakkaudesta.

Kaikille kävi selväksi ettei Mao ollutkaan jumala. Saimme levittää todellista elämän sanomaa. Kun Mao kuoli koko maamme muuttui. Ihmisten sydämissä oli valtava tyhjiö kun heidän uskonsa oli pettänyt. Siksi monet olivat valmiita vastaanottamaan evankeliumin.

Kiina on kungfutsealainen maa. Kristillisuus ei kuulu tapoihimme. Kiinan hallitus ja kiinalaiset kokevat, että kristinusko on ulkomaalainen asia. Olemme sanoneet hallitukselle, että kungfutsealaisuus ja buddhalaisuus ovat myös tulleet Kiinan ulkopuolelta. Yritimme selittää hallitukselle, että kristinusko on Kiinan oma asia ja että me kristityt olemme myös Kiinan kansalaisia. Hallitus totesi, ettei kristinusko kuulu tapoihimme.

1983 maassamme alkoi taas uusi jakso. Ihmisiä alettiin taas monin tavoin ahdistamaan ja painostamaan. Kaikki hengellisyys yritettiin tuhota maassamme. Tuli monenlaisia ahdistuksia ja vaikeuksia. **Erityisesti seurakuntia alettiin vainota.** Seurakunnat ovat kasvaneet ja hallitus haluaa pysäyttää tämän kasvun. **Evankeliumin eteneminen haluttiin pysäyttää.**

Tässä yhteiskunnallisessa tilanteessa myös seurakunta joutui hankalaan tilanteeseen. **Minä ja 12 ystävääni jouduimme hallituksen voimakkaan hyökkäyksen kohteeksi.** He totesivat, että olimme antautuneet levittämään evankeliumia ja sen seurauksena seurakuntia oli syntynyt eri puolille. Hallitus oli tästä vihainen, eikä pitänyt siitä mitä me teimme. Niinpä **kotimaakunnissamme ilmoitettiin, että kuka tahansa saa meistä jonkun kiinni, niin hänellä on lupa hakata ja pahoinpidellä meidät ja vaikka tappaa. Siitä luvattiin jopa maksaa.**

Vuoden 1983 lokakuussa kutsuin nämä 12 ystävääni koolle. Me kaikki 13 olimme koolla eräässä kodissa Henanissa. Sanoin ystävilteni, että vietetään nyt vielä yhteinen hetki yhdessä. Kukaan meistä ei tiedä huomisesta. **Meidät on kaikki tuomittu kuolemaan.** Kuka tahansa saa tappa meidät. Kertokaa mihin haluatte tulla haudatuiksi, niin kerron seurakunnalle. Kun meidät tapetaan, niin seurakunta tietää mihin haluatte tulla haudatuiksi. Sinä iltana katsoimme kuolemaa silmästä silmään. Olimme todella syvällä ahdistuksessa. Sinä iltana jokainen kertoi mihin halusi tulla haudatuksi. Sen jälkeen polvistuimme, rukoilimme ja olimme Herran edessä.

Me kaikki olimme Jumalalle antautuneita alle 30 vuotiaita nuoria. Minä olin joukon vanhin 32 vuotias. **Nyt katsoimme omia hautojamme, jotka näimme edessämme.** Meillä ei ollut mitään toivoa ja itkien otimme toisiamme kädestä kiinni. Aloimme laulaa. **Laulaessamme Jumalan Henki valtasi sydämemme. Sanoin ystävillemme: - Meidän työmme ei ole vielä saatettu loppuun.** Meidän täytyy tehdä vielä työtä ja voittaa Kristukselle niin paljon kuin on mahdollista.

Me olemme kuolleet Kristukselle! Nyt lähdetään ulos kertomaan Jeesuksesta. Johdetaan mahdollisimman moni tuntemaan Jeesuksen ennen kuolemaamme. Me olemme jo kaikki kuolleet Kristuksessa tälle maailmalle. Emme elä enää tälle maailmalle. **Meillä ei ole enää mitään menetettävää.**

Se jolla on omaisuutta pelkää lähteä, mutta meillä ei ole mitään menetettävää. Meillä ei ole mitään tässä maailmassa. Me olemme Kristuksessa kuolleet tämän maailman aarteille. Joka rakastaa tätä maailmaa ei uskalla lähteä ulos, mutta me rakastamme Kristusta. **Kaikki he sanoivat, että me haluamme voittaa mahdollisimman monia Kristukselle.**

Niin me astuimme ulos haudasta ja lähdimme julistamaan evankeliumia. Menimme eri puolille Kiinaa. Kerroimme Jeesuksesta ja seurakuntia alkoi syntyä.

Tästä alkoi Kiinan Kotiseurakuntaliike. Näiden ihmisten elämästä syntyi hedelmää, jotka rakastivat Kristusta.